

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Klára Žantová

Název práce: Identita „nemocné ženy“ v umělecké a kurátorské post-praxi

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tomáš Dvořák, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby bakalářské práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	C
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	A
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	B
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	B
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	B

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Bakalářská práce Kláry Žantové se věnuje koncepci „nemocné ženy“ Johanny Hedva a přehledu příbuzných uměleckých a kurátorských projektů, jmenovitě činnosti kolektivů Canaries, Feminist Health Research Group, projektu Multilogues On the Now galerie Display a práci kurátorky Taraneh Fazeli.

Východiskem a ideovým základem práce je jedna z verzí eseje Johanny Hedva „Teorie nemocné ženy“, vlivného textu disabilitního aktivismu zaměřeného primárně na problematiku chronických onemocnění, resp. osob s chronickým onemocněním v situaci současného ekonomického a společenského systému. Dlužno zdůraznit, že Johanna Hedva se věnuje situaci ve Spojených státech, konkrétně Los Angeles – její rasová, etnická, kulturní, politická či ekonomická specifika je třeba brát v potaz při snaze o zobecnění či extrapolaci. Namísto toho autorka využívá koncepce „nemocné ženy“ k paušálnímu odsudku „západní medicíny“, vypomáhá si přitom také Gadamerovým „uměním léčit“, jehož heideggerovsko-fenomenologický rámec

představuje vsutku pozoruhodnou kombinaci s ostatními zdroji. Neschopnost jemnějšího rozlišování geopolitických či intelektuálních kontextů se nejvíce projevuje v úvodu a první a druhé kapitole: autorka zaměřuje pojmy kapitalismu a (neo)liberalismu, formuluje nesmyslné teze o kapitalistickém mýtu autonomie a normativní nároky na to, co znamená být nemocný. Škoda, že se nedržela vlastního tématu eseje Johanný Hedva, konkrétně pak problému chronicity, případně širší oblasti disability studies.

Kapitoly 3 a zejména 4 jsou naopak solidním přehledem aktivit a projektů umělců a umělkýň, kurátorů a kurátorek či kolektivů věnovaných tématům péče, udržitelnosti a solidarity v současném umění. Autorka více parafrázuje než analyzuje, více popisuje než argumentuje, nicméně příklady vybrala i zpracovala dobře a podobný způsob zpracování aktuální tendence v umění považuji pro bakalářskou práci za legitimní. Formální náležitosti práce také splňuje, jakkoli by si zasloužila důkladnou gramatickou a stylistickou korekturu i citlivější práci s jazykem, pokud jde o označování osob identifikujících se jako nebinární. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou B. Při obhajobě pak požádám o zodpovězení následujících otázek:

Co rozumíte termínem (umělecké a kurátorské) „postpraxe“?

Je, může nebo má být péče prací?

Lze téma práce blíže vztáhnout k oblasti fotografie?

Datum:30. 5. 2022.....

Podpis:.....